

pošt. řádu, které dovoluje odevzdání dopisní zásilky u poštovní přepážky. Jest proto způsob odevzdání zásilky zvolený žalovaným pokládati za odevzdání k poštovní dopravě podle ustanovení IV. oddílu poštovního řádu a nelze přisvědčiti žalobci, že žalovaný neučinil zadost předpisům o odevzdání dopisních zásilek poštovní dopravě. Žalobce připustil, že zaslal žalovanému doporučený dopis se známky k výběru a že si žalobce tyto známky neobjednal, nebyl proto žalovaný ani povinen, aby zásilku žalobci vrátil neb aby ji pro žalovaného opatroval, neboť převzav neobjednané známky do své detence nestal se jejich uschovatelem podle § 957 obec. zák. obč. Žalobce nemohl ani důvodně předpokládati, že žalovaný otevře dopis doporučeně mu zasláný a že se sám bude moci tak přesvědčiti, jakou skutečnou hodnotu mají známky v doporučeném dopise jím přijatém uložené, a náleželo proto žalobci, by se sám staral o zásilku se známky, aby o účelu zásilky uvědomil zvláště žalovaného a dal mu i pokyny, jak by měl se zásilkou naložiti, kdyby ji nepřijal. Jestliže žalovaný nebyl zavázán k vrácení zásilky s poštovními známky, odevzdal ji k zpětné dopravě poštou, nedopustil se žádného opominutí. Žalovaný nebyl povinen, aby zásilku dodanou mu žalobcem při zpětné dopravě poštou odeslal doporučeně, ježto proti žalobci neměl při vrácení neobjednané zásilky povinnosti činiti na vrácenou zásilku nějaké vlastní výdaje. Žalovaný byl oprávněn odevzdati zásilku s poštovními známky k zpáteční poštovní dopravě, aniž zaplatil příslušné porto, ježto pošta dopravuje i zásilky, za které nebylo porto zapláceno (§ 37 č. 4 pošt. řádu). Z uvedeného plyne, že se žalovaný nedopustil žádného opominutí, vrátil-li žalobci neobjednanou zásilku s poštovními známky. Že žalovaný jest odpovědný za ztrátu zásilky žalobci vrácené, ke které došlo až za poštovní dopravy, nepokusil se žalobce ani dovoditi.

Čís. 15685.

Předpisu druhé věty § 406 c. ř. s. nelze použití na nárok na náhradu škody za ušlý starobní důchod, jehož se poškozenému nedostalo proto, že nebyl přihlášen zaměstnavatelem řádně a včas k sociálnímu pojištění.

(Rozh. ze dne 17. prosince 1936, Rv I 1901/36.)

Žalobkyně se na žalovaném domáhá náhrady škody za ušlý jí starobní důchod, jež jí vznikla proto, že ji žalovaný nepřihlásil k starobnímu pojištění. Nižší soudy zamítly žalobu hledíc k § 406 c. ř. s. pro předčasnost proto, že o žalobním nároku bylo rozhodnuto rozsudkem prvního soudu dříve, než od které doby důchod jako náhrada škody byl žádan.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Předpis § 406, druhé věty, c. ř. s. stanoví výjimku ze zásady vyslovené v první větě téhož paragrafu, že odsouditi lze k nějakému plnění jen tehdy, když dospělost již nastala v čase vynesení rozsudku. Jde tudíž

o předpis výjimečný a nelze jej rozšiřovati i na případy, jež jím nejsou výslovně upraveny. V souzené věci se žalobkyně na žalovaném domáhá placení starobního důchodu. Starobní důchod však není výživným, třebaž žalobkyně použije částek vyplacených jí jako starobní důchod k své výživě. Právem proto nepřisoudily nižší soudy žalobkyni starobní důchod splatný až po vynesení rozsudku prvního soudu (sr. čís. 14121 Sb. n. s.).

Čís. 15686.

Na náhradu škody podle zákona proti nekalé soutěži může žalovati i ten, kdo za sporu přestal být soutěžitelem.

(Rozh. ze dne 17. prosince 1936, Rv II 744/36.)

Žalobkyně opírajíc žalobu o předpis § 11, odst. 3 zák. proti nek. soutěži domáhá se podle čtvrtého odstavce tohoto zákonného ustanovení na žalované náhrady škody, upustivši od původního zdržovacího a odstraňovacího žalobního žádání. Nižší soudy žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Nelze souhlasiti se žalobkyní, že pro žalobní žádost, která byla z původní žaloby zdržovací a odstraňovací podle § 15 zákona proti nekalé soutěži omezena jen na žalobu na náhradu škody, zachovává se žalobkyni aktivní legitimace podle § 15 cit. zák., i když ztratila vlastnost soutěžitelky ve smyslu § 46 cit. zákona. Žalobkyně sama připouští, že právním důvodem její žaloby jest jednání žalovaných podle § 11 cit. zákona; s tímto právním důvodem souvisí i její nárok na náhradu škody, jehož obsah je stanoven ustanovením § 16 cit. zák. Žalovati o náhradu škody z důvodu jednání ve smyslu zákona proti nekalé soutěži, přísluší jen soutěžiteli činem nekalé soutěže poškozenému. Žalobkyni, která v době podání žaloby ani později neprovozovala již obchod téhož nebo podobného druhu, o jaký ve sporu šlo, nelze považovati za soutěžitelku podle § 46 cit. zák. a nelze jí proto přiznati ani pro nárok na zaplacení náhrady škody aktivní legitimaci.

Nejvyšší soud uložil prvnímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Předpis § 15 zákona proti nekalé soutěži jest obsahem 1. odstavce oddílu II a jest odstavec ten opatřen nadpisem »Oprávnění k žalobě zdržovací a odstraňovací«. Řeší se v něm tedy otázka t. zv. aktivní legitimace ke sporu, a to podle nadpisu jenom co do nároku zdržovacího nebo odstraňovacího. Zákon zde stanoví, komu dává procesněprávní nárok na ochranu hmotněprávního nároku dovozovaného z určitých právních skutečností. V příčině skutkové podstaty § 11, o který v souzeném případě půjde, přiznává zákon takový nárok pouze soutěžiteli, jehož se čin přímo dotýká, což je dáno povahou věci.